

sagt, Formueskatten forsvunden, men Skattebyrden var forandret saaledes, at f. Eks. smaa Indkomster paa 900 Kr. fik et Tillæg af 100 pCt., Indkomster paa 1,100 fik et Tillæg paa 58 pCt., Indkomster paa 1,300 Kr. fik et Tillæg paa 26 pCt. og Indkomster paa 1,500 Kr. et Tillæg af 25 pCt., men naar vi komme op paa Indkomster af 4,000—5,000 Kr., slap de med et Tillæg af 13 pCt. Det synes mig, at denne Kendsgerning i hvert Fald ikke kvalificerer dette ærede Medlem til at raillere over det her foreliggende Forslags stigende Skala eller til at tale om, at man her vil vælte Skattebyrden over paa Smaafolk. Men de Herrers Opfattelse af denne Overenskomst er allerede karakteriseret maaske paa et Tidspunkt, hvor Parolen ikke har været udstedt, skønt jeg ogsaa stiller mig tvivlende deroverfor; det er i alt Fald netop gjort den Dag, da det radikale Venstre havde sit Landsmøde. Da den paagældende Redaktør var her inde til dette Møde, er jeg vel ikke uberegtiget til at antage, at det har været ham selv, der havde afsendt følgende Telegram, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa citere, og som i Lørdags blev sendt til „Eyns Venstreblad“. Det lyder saaledes: København, Kl. 1,30. „Forliget sikret. Højre har maattet bøje sig. Efter at Forliget i Gaar var blevet ført ud i et Brud, mødtes Hr. Neergaard i Aftes med de Frikonservative, og det kom til en Overenskomst mellem dem. Finansministeren gik derefter i Selskab og var i straalende Humør. De Frikonservative forhandlede i Aftenens Løb med Højre, og da det stod dette Parti klart, at Neergaard for en Gangs Skyld stillede sig urokkelig, bøjede det sig ret hurtigt, og allerede i Formiddags skal Forliget være en Kendsgerning. Dets nærmere Indhold er foreløbig ikke kendt, men det er Højre, der har maattet gøre alle Indrømmelserne. Kl. 2 i Eftermiddag holder Underudvalget Møde, og Søndag Formiddag Kl. 10 samles Fællesudvalget for at blive bekendt med Resultatet.“ Derefter kommer saa efter Ritzaus Bureau Forliget i dets forskellige Hovedtræk. Dette maa sikkert tages som et korrekt Udtryk for dette Partis Opfattelse af Overenskomstens Enkelt-heder og Betydning i det store og hele. Jeg skal derfor ikke opholde mig hverken ved det, som af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fremførtes, og ej heller ved det Salt og Peber, som han omtalte, at det ærede Medlem fra Holbæk fyldte Bægeret, thi netop

det Parti, for hvilket han er Ordfører, det radikale Venstre, har klart og bestemt konstateret sin umiddelbare Opfattelse af Overenskomsten.

Finansministeren (N. Neergaard) : Jeg kan jo, som jeg ventede, med Hensyn til saa godt som alle Enkeltheder i Fællesudvalgets Indstilling henholde mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra mit Partis to Ordførere. Hvad jeg har tilbage, er væsentlig kun nogle faa Bemærkninger til de ærede Medlemmer, der have udtalt sig mod Indstillingen. Jeg maa her beklage de ærede Medlemmers vanskelige Stilling ved denne Lejlighed, thi omend de kunne have en vis Øvelse i, hvad man kan kalde at gøre sort til hvidt, er det uhyre vanskeligt ved denne Lejlighed at fremstille den afsluttede Overenskomst, som om den skulde indeholde et Nederlag for Regeringen. Her glippe selv disse Medlemmers Evner, her staa de overfor en fuldkommen umulig Opgave. De ærede Medlemmer vide særdeles vel, hvad det er for principielle Punkter, Debatten har drejet sig om i hele denne Tid, og det er paa ingen Maade Forlydender eller Rygter, her er Tale om, men det har været en offentlig Forhandling, der har ladet sig offentlig konstatere. Nu er det jo rigtigt nok, at der selvfølgelig er gjort Indrømmelser fra Regeringens og Venstres Side, gjort betydelige saglige Indrømmelser til modstaaende Opfattelser. Det er der, men hvad de ærede Medlemmer ikke kunne paastaa, ikke for et Øjeblik kunne faa nogen, der har fulgt den stedfundne Forhandling, til at tro, er, at Venstre har opgivet et eneste af de Principper, som vi gik til denne Sags Forhandling med, og som af os ere hævdede ved Lovforslagets Indbringelse og under hele Forhandlingens Forløb. De ærede Medlemmer vide jo saa godt, hvad det var for principielle Punkter, det stod paa. Det stod finansielt paa dette om, hvorvidt der skulde tilvejebringes saa mange nye Indtægter, saa man kunde finde Dækning i Henhold til en Beregning, foretagen med de stedfundne Erfaringer for Øje, ikke en Beregning, der regnede med stigende Indtægter ude i Fremtiden, om hvilke man intet kunde konstatere, og ærede Medlemmer vide ogsaa godt, at fra vor Side er det aldrig blevet modsagt, at hvis Forholdene bedrede sig, hvis det virkelig viste sig, at Statsindtægterne indgik rigeligere, og det kunde konstateres paa en saadan Maade, at man kunde regne dermed for Fremtiden, saa vilde jeg tage